

Dětská obezita jako symptom v praxi klinického psychologa

Dětská obezita se sice řadí do širšího okruhu výživových poruch, ovšem v medicínské praxi máme tendenci jednotlivé skupiny diagnóz vyčleňovat a oddělovat. Na vznik dětské obezity a její širší souvislosti můžeme nahlížet optikou oborů medicínských, ale i prostřednictvím psychologických kontextů.

V příspěvku nabízíme zkušenosti z praxe klinické psychologičky a rodinné terapeutky, která se zabývá komplexním přístupem k výživovým poruchám.

Seznámíme se s psychologicko – sociálními kategoriemi vzniku dětské obezity a v tomto kontextu nabízenými způsoby multidisciplinárního léčebného přístupu.

Dosud psychologie a psychoterapie obezity používala převážně terapeutické postupy kognitivně- behaviorální terapie, která cílí na učení nových a adaptivnějších vzorců chování. Užitečnost tohoto přístupu je neoddiskutovatelná při individuální a zejména skupinové práci v případě, že největší podíl na rozvoji a udržování obezity mají vnější vlivy, zejména životní styl společnosti, rodinného či partnerského systému a jednotlivce.

Z klinické zkušenosti však víme, že obezita je i samostatným příznakem pacienta, na němž se podílejí intrapsychické procesy a stavy. V psychoterapeutickém přístupu vnímáme obezitu jako symptom, který má různý individuální významový charakter.

Přednáška je ilustrativně doplněna charakteristikami případů a krátkými kazuistikami z praxe. Nabízíme vodítka, která mohou být přínosná pro praktické lékaře pro děti a dorost, zdravotníky, psychology a nutriční terapeutky, kteří pracují s dětskou obezitou.

Zpracováno pro Konferenci o dětské obezitě 29.11.2019 v Praze pořádané Společností pro výživu

Mgr. Kateřina Krtičková, Ordinance klinické psychologie Liberec, www.psychoambulance.cz
a Psychologicko-terapeutické centrum výživových poruch Alimentum s.r.o.